

efter at komme ind under. Motiverne til Lovforslaget synes jeg danne et godt Grundlag for den Opfattelse, man maa faa af Forslaget. De underbygge godt hele Forslaget, og jeg vil derfor af Motiverne fremdrage Hovedsynspunkterne og gøre et Par Bemærkninger derom. Ministeren siger først, at han angaaende dette Lovforslag har konfereret blandt andet med Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Det finder jeg saare priseligt, det burde altid ske, at de, der skulle foretage sig noget paa andres Vegne, raadføre sig med disse selv. Jeg er imidlertid bange for, at den ærede Minister ikke har grebet dybt nok ned, thi mig bekendt er Fællesrepræsentationen ikke en Repræsentation for Søarbejderne, og jeg vilde meget have ønsket, at man havde draget disse Arbejdere med ind under Overvejelserne. Jeg vil dermed ikke paa nogen Maade sige, at man stærkt sporer, at disse Folk have manglet, jeg synes tværtimod, at der gennemgaaende er taget Hensyn til Søarbejderne, hvad man kun kan glæde sig over. Men hvis der havde været Arbejderrepræsentanter til Stede ved de Forhandlinger, Ministeren har ført angaaende Lovforslaget, vilde dog enkelte af de Ting, som jeg nu vil tillade mig at paapege, kunne være paapegede tidligere, og mine Bemærkninger kunde da være sparede:

Jeg er glad ved, at man ikke har den Bestemmelse i dette Lovforslag, som man har i Loven af 7. Januar 1898, nemlig, at Søfartsvirksomheden skal foregaa som Næringsvej for at være forsikringspligtig, thi som jeg har haft den Ære at bemærke under en tidligere Sags Behandling, er det ganske ligegyldigt for de paagældende, om det Arbejde, de udføre, af vedkommende Arbejdsgiver drives som Næringsvej eller ikke. For deres Vedkommende er Faren jo den samme under det Arbejde, de udføre, og komme de til Ulykke, bør de være berettigede til at faa Erstatning uden Hensyn til, om den paagældende Arbejdsgiver driver Forretningen som Næringsvej, eller om Arbejdet kun udgør en Del af hans Virksomhed. Jeg er ogsaa glad ved, at det er paalagt Rederierne at de skulle genforsikre den Pligt, de have overfor deres Folk. Det vilde være heldigt, om dette Princip var gennemført ogsaa paa andre Omraader. Under Loven af 7. Januar 1898 er det gaaet Arbejdere saaledes, at de ingen Erstatning have faaet, fordi Arbejdsgiveren ikke havde genforsikret. Der er ganske vist givet dem let Adgang dertil, men det er ikke sket i alle

Tilfælde, og det har medført, at Arbejderne ikke have faaet den Erstatning, som tilkom dem. Jeg er derimod ikke saa ganske enig med Ministeren, naar han siger i Motiverne, at det ikke vil være rigtigt at tvinge alle Skibsredere ind under eet Selskab, saaledes som det er foreskrevet i den tyske Lov om Ulykkesforsikring paa Søen. Jeg ser ikke, at der bør tages det specielle Hensyn til Dampskibene, som Ministeren har villet tage her; naar de udføre den samme Virksomhed alle, og navnlig da Dampskibsselskaberne udføre den under mere fordelagtige Former for Rederne, forekommer det mig, at det kunde have været rigtigt, at man havde paalagt dem den Pligt at indtræde i eet Selskab. Det er ganske vist ikke, som Lovforslaget nu foreligger, paalagt Rederne at indtræde i eet Selskab, men de kunne gøre det, der er aabnet en Adgang dertil i Lovforslaget, og de ville sikkert i saa stor Udstrækning som muligt gaa ind i samme Selskab for derigennem at komme til at forvalte deres Sager selv. — Ministeren giver et Løfte i Motiverne — og det er jeg ogsaa glad for — angaaende Besættningerne paa mindre Skibe, at deres Forhold maaske kunne blive ordnede ved en Udvidelse af den nu bestaaende Lov om Fiskernes Ulykkesforsikring. Endelig siger Ministeren i Motiverne, at der ved Fastsættelsen af det Beløb, som tilkommer en Søarbejder under blivende Invaliditet eller Død, er taget et Hensyn til Rederne, fordi de ellers ifølge Søloven skulle under Bekostningen saavel ved Sygdom som ved Hjemsendelse osv. Og jeg har ikke noget imod, at der er taget et saadant Hensyn til Rederne, men advarer imod, at man tager for meget Hensyn til den Side til Skade for dem, der skulle forsikres. Disse almindelige Bemærkninger har jeg gerne villet gøre om selve Grundlaget for Loven, og jeg skal derefter gaa over til ganske kort at omtale enkelte af Lovens Paragraffer.

I § 1 siges det jo som grundlæggende, at det er Søfolk i danske Skibe, der ere forsikrede efter nærværende Lov; derved maa naturligvis forstaaes alle Søfolk, jeg opfatter det i hvert Fald saaledes, at det er alle Søfolk uden Hensyn til deres Nationalitet, naar blot de sejle i danske Skibe. Det er for saa vidt en god Bestemmelse, men jeg synes, at den noget svækkes ved enkelte af de senere Paragraffer. Jeg tænker endda ikke saa meget paa §§ 4 og 6. I § 4 er der en Bestemmelse om, at Forsikringen gælder *alle*,